

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnim Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Reliquiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

Ita constet tale impedimentum adesse. *Ibid. num. 4. § 4.*

70. Religiosus reclamans contra professionem validam, sciens validam, sed falsis testibus probans invalidam esse, & ob id resiliens a religione, graviter peccat, & penas Apostatarum incurrit; alisque verè est apostata; discedit enim ab que debita licentia a religione animo ad illam non redeundus quod si reclamet contra professionem invalidam, mortaliter non peccat *Ibid. difficult. 5. num. 1. § 2.*

71. Susceptio facrorum ordinum non sufficienter indica religiosum tacite ratificasse professionem. *Ibid. n. 3.*

A D D I T I O

Atre alieno supra facultates obstrictus, et si olim ingredi poterat religionem, & sic quasi cedere bonis, nunc tamen non potest admitti, nisi prius satisfaciat creditoribus, ex non Constitut. Sixti V. addita moderatione Gregor. XIV.

Novitus non tenetur ad præcepta religionis, nec egredii ad expensas, *Syl. Religiosus 5. n. 6.*

Dum quis est in religione, non tenetur ad vota ante facta, nec ad juramenta, quæ sunt Religioni incompatibilia, nec ad penitentias injunctas, *vid. gl. 33. q. 2. ad moneo.*

Professus celato morbo contagioso, expelli potest de religione. *Nav. conf. 40. de reg. 35.*

Religiosus beneficiarius potest de fructibus disponere, si secularis, & Ecclesiæ suæ acquirit, non monasterio: secundum Navar. idemque censet de Abbatore & Priore, esse enim Abbatiam & prioratum beneficia Ecclesiastica. *Emm. sapientat. hos non posse plus quam regula eis permittit. Nav. reddit. Eccles. q. 1. mon. 8. vid. Mol. dist. 276. n. 5. 6. Less. i. e. dist. 1.*

Religiosus potest appellare à sententia injusta superiens potest & agere contra superiorum, in utilitatem monasterii, *vid. c. ex parte. de accus. & eum delicta. de rescrisp. Appellat. D. Thom. a 2. q. 69. art. 3. vid. Sal. q. cit. & art. 10.*

A D D I T I O

Reliquia.

Vide etiam *Oratio, Processio.*

Cohi possunt privatum rel. quæ ejus, qui creditur esse in culto. De cultu reliquiarum, *vid. Azor. l. 9. c. 8.*

Reliqu
69. art. 4.
p. Nav
vers. reliq
De cer
cap. 6. Sta
2. § 11.

Licent
su princi
ut curet s
centibus
ud vers.
Repre
injur.

Vide

1. Re
nefic un
biat in
obligati
2. Par
tiam si
dister u
niv nec
ventur
locum c
recurr
suscipi
quem i

3. C
tra par
te con
modo
vid. n.

Reliquiae, Repressalia.

111

Reliquiae collo suspensæ deferriri possunt. D. Thom. 2.2.q.
69. art. 4. ad 3. D. Anton. 3. p. titul. 12. c. 8. Syl. Fum. vers. reli-
quia. Navar. cap. II, num. 35. Azor. l.c. quest. 6. contra Ang.
vers. relig. 4.

De cereis formis, quas Agnus Dei appellant: vid. Azor. l.c.
cap. 6. Staph cum litteris gratiar. lib. 1. c. 2x. num. 10. Graff. l. 2. c.
2. 3. II.

A D D I T I O.

Repressalia.

Licent repressalia eo modo, quo bellum, scil. auctoritate
super principis, & altero principe, scilicet ejus qui læsit, monitu,
ut curet satisficeri, quod si non fit, potest læsus etiam ab inno-
centibus accipere, si aliter sua recuperare non potest, vid. Syl.
vid. vers. num. 2.

Repressalia non possunt fieri in persona Ecclesiastica, vid.
injur. l. 6. Cajet. eodem versic. Sylv. l.c. num. 8.

Residentia.

Vide v. *Beneficiarios.*

1. Residentia est persistencia in loco, in quo quis habet be-
neficium, consequenter ille dicitur non residere qui non ha-
bitat in loco beneficij, vel ab eo longe distat. tom. 1. de onere &
obligatione beneficiariorum ad residendum, disp. 5. punct. 1.n. 1.

2. Parochus dicitur ne residere, si sit ex tua finis parochiæ, e-
tiam si non multum distet ab ea? Resp. non dici residere, si ita
distet ut facilis ad ipsum aditus parochianis non pateat: hic es-
tim neque corpore, neque effectu, ob quem injunctorum & ins-
tentum est residentia munus, residere dicitur: secus si ad eum
locum divertat, in quo parochiani facile queant ad Parochum
recurrere pro sublevanda spirituali necessitate & sacramentis
suscipiendis; quia hujusmodi absentia non adversatur fini,
quem residentia respicit. Ibid. num. 2.

3. Quid verò dicendum de eo, qui aliquibus die horis ex-
tra parochiæ ambitum se confert? Dicendum eum non pecca-
re contra residentiam, etiam si hoc faciat recreationis causa,
modo nullum sublit spirituale subditorum detrimentum. Ibid. num. 5.

Mm. 6

4.O-